

Bij de volière wonen sinds vorig jaar muskuseenden. Dat zal niemand ontgaan zijn, want ze zijn heel groot, niet erg fraai om te zien (hoewel dat natuurlijk een subjectief oordeel is) en ze zijn soms behoorlijk "aanwezig". Ze komen namelijk regelmatig kijken of er bij de vogelkooi ook voor hen wat te eten valt. Ze sissen tegen de argeloze bezoeker van de volière, die dan ook wel eens de aftocht blaast bij zulk agressief aandoend gedrag.

De muskuseend (*Cairina moschata*) is een soort eend die oorspronkelijk uit Midden- en Zuid-Amerika komt. Daar werd hij in en bij huis gefokt voor het vlees. In de 16de eeuw werden muskuseenden naar Europa gebracht door Spaanse ontdekkingsreizigers. Kenmerkend voor tamme muskuseenden zijn de rode wratten rond de ogen. Ze hebben korte poten en grote voeten en kunnen wel 9 pond wegen. Ze zijn tam en gemakkelijk te houden. Muskuseenden worden behalve voor het vlees ook gefokt om plaagdieren te bestrijden. Ze vangen (en eten) fanatiek teken, muggen, vliegen, spinnen, mieren, kevers, maden en slakken. Ook is dit soort eenden erg vruchtbaar. Ze kunnen tussen de 20 en 30 eieren per nest leggen en in een beschermde omgeving kan het overlevingspercentage van de kuikens toch al gauw 80% bedragen.

Onze grootste muskuseend heet Donald (zie foto). Hij is hier met zijn vrouwtje (Katrien genaamd) komen wonen en uit hun eerste nest is één kuiken blijven leven. Dat beestje is door de dierenambulance grootgebracht en later teruggeplaatst in de tuin van de familie Van de Gaarden, die precies in hun leefgebied woont. Het diertje heeft meteen een partner meegebracht bij terugplaatsing. Het tweede nest heeft ook kuikens opgeleverd, er zijn nu acht volwassen vogels.

Donald, de stamvader, herken je meteen, want niet alleen is hij er het eerste bij als het om eten gaat, hij heeft ook een vleugel die zo'n beetje half op de grond hangt. **Dat is echter beslist geen reden om de dierenambulance te bellen!** De

aandoening, die bekend staat als "angel wing", is een misvorming die optreedt als gevolg van verkeerde voeding tijdens de groei van jonge eenden, ganzen en zwanen. Ze krijgen teveel eiwit binnen en daardoor gaan de slagpennen te snel groeien. Omdat het gewicht van deze (langste) veren te zwaar is voor de spieren, pezen en gewrichten van jonge vogels, draaien de uiteindes van de vleugels naar buiten, naar de grond. Als een dierenarts dat niet heel snel verhelpt, is er later als de vogels volgroeid zijn, niets meer aan te doen.

Deze aandoening is best vervelend voor de dieren. Ze zullen nooit kunnen vliegen en dat is erg onprettig als er een vijand nadert. Je kunt je dan als eend, gans of zwaan alleen nog maar lopend of zwemmend uit de poten maken. **Voer dus geen jonge eenden, ganzen of zwanen.** Het vele brood dat door "zorgzame" mensen zo royaal uitgestrooid wordt, misvormt ze voor het leven. Er is speciaal voer voor deze (en andere) watervogels te koop, als je dan toch iets te eten wilt geven. Tot op heden echter is de winter zo afwezig geweest, dat bijvoeren helemaal niet nodig is.

